News and Articles in Tamil and English Please send them to:

THE EDITOR,
The Morning Star,
Diocesan Office,
Vaddukoddai

THE MORNING STAR

Registered as a Nespaper at the General Post Office, Sri Lanka
Under No.Q / J / 104 / News /
Established · 1841 · A Christian Weekly · Published Every Friday
Vol: 156 Jaffna, Friday, 23 June 1995 No: 25
RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Subscription
Island : Rs.100/-
For Advertisements
Apply to:
THE MANAGER
The Morning Star,
Diocesan Office,
Vaddukoddai

Children's Rally

This year's Childen's Rally was held at the Jaffna College Institute of Technology on June 12th. The theme was "Walk ye in the light, that ye may live in fellowship with one another"

The function started with a Worship Service at the Cathedral Church. The children of City Mission, Jaffna conducted the service. Miss. S. S. Sellathurai, Retired - Supervisor, Middle School, Jaffna College delivered the message

After the service, members of all the Churches, both children and adults went in a procession, holding their respective flags to the Institute of Technology. There they were served with refreshments

There the finals of solo vocal competitions for different age groups were held. Then the group singing competitions were held. In the group singing, Vaddukoddai and Uduvil Churches came first in the A Group, Sathiapuram came first in the B Group and Udupiddy came first in the C Group.

The finals of the Bible Quiz took place in the afternoon. Alaveddy Church were the champions in the Under 10 age group and Uduvil Church were the runners - up

Erlalai South Church were the champions in the Under 12 age group and the City Mission were the runners up This was followed by a variety entertainment show

The Chief Guest Mr. S. Thanabalan, Principal, St. John's College gave his message. The prizes and certificates were given away by Mrs. Thanabalan.

Mrs. Thaya Thiyagarajah proposed the vote of thanks.

The function came to an end at about 5.00 p.m. with the benediction pronounced by the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar.

KOBE EARTHQUAKE

On January 17 an earthquake struck Kobe, Japan, that killed more than 5000 people in the Kobe / Osaka area. Many here will have seen photographs of the damage, and the fires, and the homeless victims seeking shelter from the very cold winter rain.

Ten days later I experienced an earthquake in Seattle that was not nearly so destructive, although it did do some damage. Oddly, it happened while I was seated in a house near the University of Washington, where ex-Peace-Corps volunteers who had served in Sri Lanka were putting on an annual "Sri Lankan dinner" And it was here that I met a young man who had just been to Jaffna to visit his fiancee!

A theological student who had done his internship in my own Woodland Park Presbyterian Church in Seattle is now head of disaster relief for the Presbyterian Church (U.S.A), and Presbyterians were among the first to send much needed relief. Presbyterians have 45 missionaries in the area. The UCBWM has missionaries there too. Presbyterian World Service is particularly crucial as the denomination has a Yodogawa Christian Hospital in Osaka. It may be remembered that Osaka had just completed a stunning new airport, out on an island in the bay, designed by the renowned architect Rienzo Piano, who has done several outstanding new art museums in the U.S. and the Centre Pompidou in Paris.

Seattle has a special affection for Kobe, its partner city since the end of World War II. And one of the pastors of Seattle Presbytery had recently been the pastor of the Community Church there; he too started a private fund for relief in Kobe. I am reminded of that partnership whenever I drive through our University Arboretum, a route that funnels residents of the East Side (across Lake Washington) into the downtown area of Seattle. Kobe gave us our Japanese Garden, located in this beautiful botanical park, along with an old Japanese gardener, who for years took scrupulous care of this gift for us.

In January Dr. Seiya Shirakata, hospital superintendent in the Christian Hospital, said that "the equipment is working fine and we are able to do our normal work. I hear some of our staff members' houses collapsed, but nobody got injured and we are all doing fine. I am so thankful to God for this"

More than 26,000 Japanese were injured in the quake, which registered 7.2. on the Richter scale, or about one hundred times more forceful than the quake I felt at home in Seattle. A quarter million were left homeless, and tens of thousands of buildings were destroyed. Property damage exceeded $300 billion dollars. Church World Service issued an immediate appeal for $ 100,000, the Reformed Church of Japan as well as the United Church of Christ in Japan joined in the relief efforts.

At the fiftieth anniversary of the dropping of two atomic bombs (August 1945) on Hiroshima and Nagasaki, it is worth pondering contrast between the causes and effects of disasters caused by nature and those disasters caused by man's unleashing of the powers of nature. We are now capable of being much more destructive than "Mother" Nature herself. We are also the source, not nature, of the cold-blooded calculation that led to the development of these destructive mechanisms and then their use.

(Continued on page 6)

L. T. T. E. has no intention of chasing the Muslims in Kathankudi

The L. T. T. E. has denied that they have written any letters to anyone forcing the Muslims in Kattankudi to evacuate. so says the headlines of 'Ealanatham' paper published on June 19th.

They further claim that it was the work of some interested parties to drive a wedge between the Tamils and Muslims in the East

In an interview to the B.B.C. a Muslim Member of Parliament had said that the letter purported to have written by the L. T. T. E. was a photostat of the L. T. T. E. letterhead and it contained several Tamil mistakes.

People in Jaffna are of the opinion that someone was trying to brandish the L. T. T. E. as a terrorist group. by unleashing violence against Muslims and blaming the L. T. T. E. for it.

JAFFNA DIOCESE OF THE CHURCH OF SOUTH INDIA

Rev. Dr. Daniel Poor's Birth Anniversary

&

Presbyteral Ordination of Rev. E. N. Lawrence

(Worker - In - Charge, Shalomnagar & Konavil Churches)

Rev. E. N. Lawrence will be ordained as a Presbyter of the Jaffna Diocese of the C. S. I. on Tuesday the 27th of June 1995 (Rev. Dr. Daniel Poor's birthday) at 3.00 p.m in the Cathedral Church, Vaddukoddai by the Bishop of the Diocese.

You are cordially invited to be present at the service. Please remember the candidate in your prayers.

Diocesan Office,
Vaddukoddai

C.T. ROBERTS
Secretary
J. D. C. S. I

'Selvadurai Master' - A Man Came To Admire

I have had the privilege of ministering in places where people of deep Christian faith and conviction lived. Udupiddy was one of them. The years 1984-85 was the time I had to come to terms with some deep theological issues as I attempted to keep close and meaningful friendships with a few Hindu friends during the time when Udupiddy was literally burning. Across the street from the Parsonage was, perhaps, the only grocery store in town and so my ministry to the people around was more or less 'at the gate'. However, the casual but deep conversations often had a bearing on the local scene. I wonder whether any such discussions went by without the name of Selvadurai Master being mentioned. Obviously, he was a man of the place. He had lived and worked there (Headmaster of the American Mission School) for that many years that he had become part of their history. The fact a person who had displayed so openly his Christian faith among a predominantly Hindu population and still be so highly respected not only drew my attention but also deep admiration.

Till I went to Udupiddy to live Selvadurai Master, in my opinion, was a man of few words with whom it was almost very difficult to start a casual conversation. How wrong I was! I remember with much enthusiasm the numerous times I have been to his home in Kaluvam, sitting under a beautiful large shady tree, sipping tea, and talking about various things. The topics ranged anything from paddy cultivation to Bishop Kulandran. Quite often I would go home with a gift - mangoes, bananas, coconuts etc. Having lost my mother only a few years before, it was like going home since this was very much the way it used to happen when I went to see my parents. Fortunately, I had Mrs. Selvadurai (I had no difficulty in calling her 'Amma') who so carefully inquired after my wife and children with such love and understanding!

Selvadurai Master was an out and out Churchman as literally as one would go. He travelled from Udupiddy by any mode of transport that was available' particulary during the time when public transport was a nightmare and he could not justify using his car. Here is a trivial I could share. Once he had requested a lift on my scooter after a Diocesan Executive Committee meeting. At the end of another long meeting I was expressing unhappiness re a decision made at the meeting. More than me he understood the precarious nature of the journey. The only thing he said was, "We will talk about it in the morinig. You keep your mouth closed and concentrate on the road!" He was sure to be at almost every one of the Diocesan or any other Christian function including weddings and funerals anywhere in the Peninsula. I wonder whether there was any committee that he was not a part of in the Diocese. I dare not mention the enormity of his contribution to the Church in time and energy as Treasurer of the Diocese. I believe it was nothing but unstinted dedication to the church which was the result of shear gratitude toGod's goodness to him.

It was a great experience to see him drive into the Udupiddy Church yard impeccably dressed in his bright white national costume Sunday after Sunday early enough to make sure that everything was in place for the Worship, sitting right in front almost under the pulpit. Anyone who preached from that pulpit would have felt a strange feeling of inspiration in knowing that Selvadurai Master was not going to miss a word. He sang from the bottom of his heart, it was not so much a melodious voice but a sound that spoke a lot of his conviction! One of the lasting pictures in my mind is when he performed the role of of undisputed 'auctioneer' at the annual church sale! Every item was treated with much care as if it was holy because it was an offering to God. Selvadurai Master had an incredible discipline over time. This gave him freedom to spend much time 'on the land'. He believed in tilling the land and enjoying a rich harvest. Once he reaped it, he acknowledged the Giver of all good gifts in offering a portion of the produce in return. If by any chance the bidding was not going well, he would stop and make a brief speech to say that it was not a market but a church sale and that it was not a place for bargains! He could and only he could have said such things to a whole congregation simply because he knew his own credentials and others knew them too.

Selvadurai Master is no more with us. It is strange thought even though I hadn't seen him for nearly ten years. However, I dare say thar I have seen enough of him, in those two years in particular. that the memory of him I will cherish for ever. The writer to the Hebrews meant well when he said, 'By means of his faith Abel still speaks, even though he is dead.' I wonder how poorly life would be if not for such giants of faith who, for our own good, have left such reassuring and affirming memories. To them, I will raise my hat and say in the words of St. Paul to the Philippians, "I thank my God for you every time I think of you, and every time I pray for you all, I pray with joy because of the way in which you have helped in the work of the gospel from the very first day until now."

Thanks be to God for Selvadurai Master's life and for how much it meant to the large circle of friends and relatives, especially to his two sons Drs. Selvachandran and Selvarajan and their families. Robert H. Schuller's sermon at the funeral of Hubert Humphrey contained these words. "He comes to the end of his life with pride behind him Love around him, and Hope ahead of him." Would I not say the same of the man I had come to admire? We hide our sadness behind the words of Jesus. "I am the resurrection and the life; those who believe in me, though they die yet shall they live and whoever lives and believes in me shall never die."

Rev. S. Manopavan
13, Waratah Street,
Gladstone, Qld. 4680,
Australia.

Late Mr.A. R. Ratnarajah B.Sc, B.Sc. Eng., M.I.C.E, M.I.E.C.
(Retired Assistant Director Highways Department, Sri Lanka)

An Appreciation

The death occurred suddenly of Mr. Ackland Rasiah Ratnarajah in the early hours of Sunday, 19 February 1995. In came to me as a rude shock when his son Vasikaran telephoned me that Sunday morning to inform me about this very sad event, which is a great loss to his family and to me and my family as well

I had known Mr. Ratnarajah closely from 1951, when he took up appointment as an engineer in the P. W. D. He was fondly remembered by his colleagues as "Rats". Rats was quiet and gentle in his ways. We both worked in the same office - a temporary site office, exposed to all the vagaries of the weather on the construction of the New Kelani Bridge in Colombo, Sri Lanka 1955/ 56. This was the largest bridge under construction in the world at that time. The design, specification and construction were done by a foreign firm managed by well qualified and experienced engineers.

We were posted to supervise the work although we had never seen even the smallest of bridges constructed in Sri Lanka We, including a few other engineers were placed in a rather difficult and ridiculous position as some of our seniors at head office felt that the foreign contractors / engineers were always right in whatever they did. We then decided that we will do a combined stud yand master all the design aspects, the specifications and contract clauses. Rats did a wonderful job in making himself through on the design side and held the whip hand. By this joint effort we were able to exercise an excellent control thereafter and get a proper job done Rats had a flair for structural designs.

After some time he married Chandra Sanders and moved out to a more congenial station for a young couple in the hill country in Sri Lanka. During his courtship, he suddenly told me one day that he wants to visit his fiancee in Jaffna and whether I could join him, as he was not happy about driving alone from Colombo to Jaffna. I readily agreed. When we got to Jaffna he left me with his brother Aras in his house and I never saw him again till about an hour before returning to Colombo!

(Continued on page 6)

யாழ் குடாநாட்டிற்கு உணவுப்பொருட்கள்

யாழ். குடாநாட்டிற்கு ஒரு வருடத்திற்கென ஒதுக்கப்பட்ட உணவுப் பொருட்களில் ஆறுமாதம் முடிவடையும் இவ்வேளையில் இருப்பத்தைந்து சதவீதப் (25%) பொருட்களே யாழ். வந்துசேர்ந்துள்ளன என்று யாழ் செயலக புனர்வாழ்வுப் பிரிவினரின் கணக்குகள் தெரிவிக்கின்றன.

அம்புலன்ஸ் இன்மையால் பரிதாபம்

சாவகச்சேரி அரசினர் வைத்திய சாலையில் அம்புலன்ஸ் வண்டி இல்லாமையினால் ஆண்குழந்தை ஒன்றைப் பிரசவித்த வரணி குடமியனைச் சேர்ந்த சுந்தரமூர்த்தி சிவசௌந்திரி என்ற தாய் ஒருவர் மேலதிக சிகிச்சைக்காக யாழ் போதனா வைத்தியசாலைக்கு எடுத்துச் செல்ல முடியாமையால் பரிதாபகரமான நிலையில் மரணமானார்.

உலையில் ஓர் ஆமை!

தாம் கூற விரும்பும் உண்மைகளை, உவமைகள் மூலம் விளக்குவதில் நம் கவியரசர் கிருஷ்ண பிள்ளை கைதேர்ந்தவர்!

பாவம் - முதலில் மனிதனுக்கு இன்பத்தைத் தருகின்றது. அதன் பின் அது சிறிது சிறிதாக அவனின் ஆத்துமாவையே அழித்து விடுகின்றது. இதனை விளக்க ஓர் உவமையைப் பயன்படுத்துகிறார் கவிஞன்

"உலைக்கமடம் போல் உலக மாயத்தை
உவந்த நின்மூடன் என்றுளச் சான்று
அலைக்க நொந்தடியேன் நின் சரணடைந்தேன்
அஞ்சல் என்று அடைக்கலம் அருளே!"

இங்கு - 'கமடம்' என்பது 'ஆமை' ஆமையின் ஊனை உண்பவர்கள் அதன் ஊனை எளிதாகப் பிரிப்பதற்காக - அதனை உயிருடன் ஒரு பானையில் இட்டுத் தண்ணீர் ஊற்றி - பானையில் வாயை நன்றாக மூடியிட்டு அடைப்பார்கள். - அதன்பின், பானையை அடுப்பில் வைத்து நெருப்பை மூட்டுவார்கள்.

ஆமைக்குத் தான் பானையில் இருப்பது தெரியாது. குளத்தில் இருப்பதாகவே எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் - பானையில் உள்ள நீர் சிறிது சூடு பிடிக்கும் - 'ஓகோ, சூரியன் உதித்துவிட்டது! குளத்து நீர் வெது வெதுப் பாகின்றது - என்று ஆமை மகிழும். பானையில் நீர் மீண்டும் சூடு ஏறுகிறது - ஓசோ இன்று சூரியன் நன்றாகக் காய்கின்றது! அனலும் சுகமாயிருக்கிறது என்று ஆமை பானைக்குள்ளேயே மகிழ்ந்து ஆடுகிறது. 'இன்னும், சூடு அதிகமாகிறது- ஆமைக்கு சிறிது சந்தேகம் ஏற்படுகிறது! பானையில் நீர் கொதிக்கத் தொடங்குகிறது - அப்போது தான் தனக்கு ஆபத்து நேர்ந்து விட்டதென அறிந்து - ஆமை அதிலிருந்து தப்ப அங்கு மிங்கும் துடித்துக் குதித்து-மாண்டு விடுகிறது!

பாவமும் இத்தகையது தான் - முதலில் இன்பத்தைத் தருகின்றது பின்பு அழிவு சூழ்கிறது.

திருவும் அருட்திருவும்

அருட்திரு : உமது மகனுக்கு கிறிஸ்தவம் கற்பிப்பது மிகவும் கடினம்

திரு : ஏன் ?

அருட்திரு : சாலோமோன் ராஜா சிம்மாசனத்திற்கு வந்தவுடன் என்ன செய்தான் என்று கேட்க உட்கார்ந்தான் என்று சொல்லுகிறான்

- மணிமாறன்

கல்வாரி அன்பிதனைக் கடுகளவும் அறிந்திலேன் யான்

எல்லார் மேலும் பரிவிரக்கம் காட்டத்
தவறினேனாகில் - கல்
மெலியாரை சிறுமைப் படுத்தி வலியாரை
மதிப்பேனாகில் - கல்
பிறர் குற்றம் பேசி நியாயத் தீர்ப்பு செய்வேனேயாகில் - கல்
பிறர் பாவங்களை அறிக்கையிட்டும் மீள சிந்திப்பேனாகில் - கல்
ஆவியில் எளிமையில்லாமல் பிறர் மனதை
புண்படுத்துவேனாகில் - கல்
மனந்திரும்பியும் மறைவாக எதிரிகளை
விரோதிப்பேனாகில் - கல்
தன் நலம் கருதி பிறர் பிழையை மறைப்பேனாகில் - கல்
சத்தியத்தை பேசுவதைவிட சாதகமானதை பேசுவேனாகில்-கல்
எனக்குப் பிரியமானதை விரும்பி பிறரை வெறுப்பேனாகில்-கல்
தேவகிருபையினால் பிறர் பாரத்தை சகிக்காது
விடுவேனாகில் - கல்
சுயத்தின் நிழல் வாசலைக் கடக்க என்கதவைத்
திறப்பேனாகில் - கல்
பிறரின் கூக்குரலை கேளாமல் மனகதவைப்
பூட்டுவேனாகில் - கல்
என்னைக் கண்டிப்பவர்கள் மேல் கசப்பெண்ணம்
கொள்வேனாகில் - கல்
மன்னித்து விட்டும் மறக்க முடியா தென்பேனாகில் - கல்
கர்த்தரின் காரியங்களுக்கு முன் சுயகாரியங்களை
வைப்பேனாகில் - கல்
தன்னையே ஈந்த குமாரனுக்கு என்னையே
ஈய முடியாதாகில் - கல்
நிலத்தில் விழுந்த கோதுமை மணியை போல் மரிக்க
விரும்பேனாகில் - கல்
தேவமகிமைக்காக பரீட்சிக்கப்படுவதற்கு பதிலாக தப்பிப்
போவேனேயாகில் - கல்
சிலுவைப் பாதை விட்டு பூந்தோட்டத்தை நாடி
ஓடுவேனாகில் - கல்
தேவ இரக்கத்தை பெற்றிருந்தும் சோர்ந்து
போவேனேயாகில் - கல்
நானே எனக்கு அதிகாரியும் விடுதலையும் என்பேனாகில் - கல்
தேவனுக்கு கீழ்ப்படிய என்னை அர்ப்பணிக்க நானே
தடையானால் - கல்
சிலுவையிலுள்ள தூசியை தவிர இவ்வுலகில் எதையாகிலும்
இச்சிப்பேனாகில் - கல்

அருட்திரு. ஜெ. தேவ அருட்செல்வம்
நுணாவில்

முடிந்தது! திறந்தது!!

கிறித்தவ கவியரசர் கிருஷ்ணபிள்ளையவர்கள்

முடிந்தது சஞ்சலம், முடிந்தது பாடுகள்,
முடிந்தது வறுமை நோய், முடிந்தது சிந்தனை
முடிந்தது தீர்க்கர் சொல், முடிந்த முன்குறி,
முடிந்தது கருதிய கருமம் முற்றுமே!

முடிந்தது பாவவி மோசனப் பலி,
முடிந்தது பழமறைச் சடங்கு முற்றிலும்,
முடிந்தது குவலயத் திரட்சை மொய்ம்புற,
முடிந்தது ஜீவியம் முழுதும் என்பவே!

கிழிந்ததா லயத்திரை யிரண்டு கீற்றதாய்க்
கிழிந்ததா சாரியர் கேடு சூழுளம்
கிழிந்தது முதுமறைக் கிரியைச் சாசனம்
கிழிந்தது தூடணங் கிளந்த வாயெலாம்!

அதிர்ந்தது கிடுகிடுடென் றாழி சூழ்புவி,
அதிர்ந்தது பாதலத் தரசன் அளகை,
அதிர்ந்தது கிறுகிறுத்(து) அநீத மன்தலை,
அதிர்ந்தது புறமதத்(து) அஸ்தி வாரமே!

பிளந்தது வயின்தொறும் பெரும லைக்குலம்
பிளந்தது வஞ்சகப் பிசாசன்நெஞ்சுரம்
பிளந்தது சந்நிதி மறைந்த பித்தகை
பிளந்தது தீவிடம் பிறங்கு பைத்தலை!

திறந்தது தூயவர் சேம வைப்பிடம்,
திறந்தது கதிக்குறு ஜீவ வாயிலும்,
திறந்தது கருணையின் திருவி ழிக்கடை,
திறந்தது செறுத்துள ஜீவ ஊற்றரோ!

நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும் பாவமோ
எந்த ஜனத்துக்கும் இகழ்ச்சி.

உதயதாரகை

ஆதீன காரியாலயம், வட்டுக்கோட்டை
Estd. 1841
மலர்: 156 23.06.1995 இதழ்: 25

விடுதலை இயக்கம்

மார்ட்டின் லூத்தர் கிங் என்ற பெரியார், அமெரிக்காவில் வாழ்ந்த கறுப்பின மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்திற்காகத் தொடங்கிய இயக்கத்தில், தம்மோடு ஒத்துழைக்க விரும்புவோர் - முதியவர்களோ, இளைஞரோ, செல்வந்தரோ ஏழைகளோட எவராயினும் பின் வரும் பத்துக் கட்டளைகளைக் கைக்கொள்ள வேண்டுமென வற்புறுத்துவார்.

1. நாள்தோறும் இயேசுவின் வாழ்க்கையையும், அவர் போதனையையும் தியானிப்பேன்.

2. அமைதியாகப் போர் செய்யும் இவ்வியக்கம், வெற்றியை அல்ல நீதியையும் சமரசத்தையுமே தேடுகிறது என்பதை என்றும் நினைவிற் கொள்வேன்.

3. அன்பாகப் பேசுவேன் - அன்பின் வழி நடப்பேன் ஏனெனில் கடவுள் அன்பின் திருவுருவம்.

4. எல்லா மனிதரும் முழு விடுதலை பெற்று வாழ, கடவுள் என்னைப் பயன்படுத்த வேண்டுமெனச் செபிப்பேன்.

5. எல்லா மனிதரும் விடுதலை பெறுவதற்காக என் சுய விருப்பங்களை தியாகஞ் செய்வேன்.

6. நண்பரையும் என்னைப் பகைப்பவரையும் ஒரே மாதிரி பாவித்துப் பழகி, அவர்களை உபசரிப்பேன்.

7. உலகிற்கும் பிறருக்கும் எப்பொதும் சேவை செய்வேன்.

8. என் கையால், நாவால் அல்லது சிந்தையால் பிறருக்கு துன்பம் விளைவிக்க மாட்டேன்.

9. உடலையும் உள்ளத்தையும் சுத்தமாகவும் சுகத்துடனும் வைத்துக் கொள்ள முயலுவேன்.

10. இயக்கத்தின் வழிகளுக்கும் தலைவனின் கட்டளைகட்கும் கீழ்ப்படிந்து நடப்பேன்.

தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டம் நடைபெறும் இக்காலத்தில் மேற்குறித்த பத்துக் கட்டளைகளையும் தியானித்துச் செயற்படுவது நல்லது. போராட்டத்தில் வெவ்வேறு வகையில் நாம் ஈடுபட்டு வருகிறோம். அனைவரும் ஆயுதம் ஏந்திய போராட்டத்தில் ஈடுபடாவிடினும் - தமிழ் சமுதாயத்தின் நல் வாழ்வுக்காக, ஒருமைப்பாட்டிற்காக நம்மிற் பலர் அயராது முயன்று வருகிறோம் ஆகவே, நாமனைவரும் மார்ட்டின் லூத்தர் கிங் கொடுத்த அறிவுரையை கடைப் பிடிப்பது அவசியம் என்பதை இங்கு வலியுறுத்த விரும்புகிறோம்.

ஆசிய கிறிஸ்தவ சம்மேளன 10-வது பொதுச்சபைக் கூட்டம்

ஆசிய கிறிஸ்தவ சம்மேளனத்தின் 10வது பொதுச்சபைக் கூட்டம் இம்மாதம் 7ம் திகதி தொடக்கம் 15ம் திகதி வரை கொழும்பு கலதாரி ஹோட்டலில் நடைபெற்றது. முதல் இரண்டு நாட்களும் ஆசிய கிறிஸ்தவ சம்மேளனத்தின் புதிய யாப்பினை பரிசீலனை செய்யும் கூட்டமாக நடைபெற்றது. இறுதியிலே புதிய யாப்பு அங்கத்தவர்களின் அனுசரணை பெற்று நடைமுறைக்கு வந்தது. இப்புதிய யாப்பினுடைய முக்கியமான சரத்து பொதுச் செயலாளருடைய தெரிவு பற்றியதாகும். புதிய யாப்பின்படி பொதுச்செயலாளர் இனி பொதுச் சபையினால் தெரிவுசெய்யப்படமாட்டார். பொதுச்சபையினால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட மத்திய குழு இனித் தனியாகக் கூடி பொதுச் செயலாளரைத் தெரிவுசெய்யும். அங்கத்தவர்கள் பொதுச்செயலாளருடைய தேர்தலில் அதிக நேரத்தைச் செலவு செய்கின்றனர் என்ற காரணத்தினாலேயே இந்தமாற்றம் கொண்டுவரப்பட்டது.

நமது பிரதிநிதிகள்

யாப்பு பற்றிய 1வது கூட்டத்திற்கு நமது பேராயர் நமது ஆதீனத்தின் பிரதியாகக் கலந்துகொண்டார் பொதுச்சபைக் கூட்டத்திற்குச் வண. எஸ். ஜெயநேசன் பிரதிநிதியாகக் கலந்து கொண்டார், செல்வி கறோல் அருளானந்தம் அவர்களும் தேசிய கிறிஸ்தவ சபையின் ஒரு பிரதிநிதியாகக் கலந்து கொண்டார். மற்றும் வண சி. ரி. றொபேட்ஸ் வண அ. ஜெயக்குமாரன். திருமதி வசந்தி ராஜரட்ணம் திருமதி எஸ். பத்மநாதன் ஆகியோரும் பல்வேறு கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டனர்.

ஜனாதிபதி வருகை

இரண்டாம் நாள் பொதுச்சபைக் கூட்டத்தில் இலங்கையின் ஜனாதிபதி திருமதி சந்திரிகா குமாரணதுங்க சொற்பொழிவாற்றினார். அன்றைய கூட்டத்திற்கு பேராயர் கெனத்பெர்னான்டோ தலைமை தாங்கினார் ஜனாதிபதி அவர்கள் சமாதானமே தமது குறிக்கோள் எனவும் இதற்கு கிறிஸ்தவ திருச் திருச்சபை பல வழிகளிலும் உதவி புரிகின்றதெனவும் கூறி ஆசிய கிறிஸ்து சம்மேளனத்துக்குத் தமது வாழ்த்துதலைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்.

இலங்கைப் பிரச்சினையைப்பற்றிய விவாதம்

பொதுச்சபை கூட்டத்திலே இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை பற்றியும் ஆராயப்பட்டது. வடகீழ் மாகாணத்தில் மக்களுடைய துன்பங்களைக் குறித்து வேதனைப் படுகிறோம் என இந்த மன்றிலே ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது இதற்குமுன்னர் பல்வேறு பிரதிநிதிகள் கொழும்பிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்து மக்களையும், யாழ்ப்பாணத்துப் பிரதிநிதிகளையும் சந்தித்து தமிழ் மக்கள் எதிர் நோக்கும கஷ்டங்களைத் குறித்துக் கலந்துரையாடினார்கள்.

புதியஉத்தியோகத்தாகுழுவில் இலங்கைப் பிரதிநிதிகள்

தொடர்ந்து வரும் ஐந்து வருட காலத்திற்குப் பின்வருவோர் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். பேராயர் கெனற் பெர்னான்டோ ஆண்டகை தலைமைப் பீடத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். தலைமைப் பீடம் ஐந்து தலைவர்களைக் கொண்டு விளங்கும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

திருமதி வசந்தி ராஜரட்ணம் பெண்கள் விவகாரக் குழுவின் தலைவியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். செல்வி கறோல் அருளானந்தம் மத்திய குழுவின் உறுப்பினராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். வண டியூலிப் பெர்னாண்டோ சர்வதேச விவகாரக் குழுவிற்கு அங்கத்தவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார் மத்திய குழு விரைவிலேயே கூடிப் புதிய தலைவரை தெரிவு செய்யும்.

பொதுச்சபையின் தியானப்பொருள்

"மாறிவரும் ஆசியாவில் கடவுள் மேல் நம்பிக்கை வைத்தல்" என்பது இந்த மகாசபையின் தியானப் பொருளாக அமைந்தது தொடக்க ஆராதனை பௌத்தலோக வீதியிலுள்ள அங்கிலிக்கன் பேராலயத்தில் 9ந் திகதி வெள்ளிக்கிழமை நடைபெற்றது. இந்த ஆராதனையில் வணக்கத்துக்குரிய யோகன் தேவானந்தா பிரசங்கம் செய்தார். ஆராதனையைத் தொடர்ந்து சகருக்கும் உணவு பரிமாறப்பட்டது. கொழும்பிலுள்ள கிறிஸ்தவ சபைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு விதமான உணவைக் கொணர்ந்து விருந்தினரை பரசவப்படுத்தினார்கள்

தென்னிந்திய திருச்சபை பிரதிநிதிகள் வருகை

தென்னிந்திய திருச்சபையின் பிரதிநிதிகளாக தலைமைப் பேராயர் அதி வணக்கத்துக்குரிய வசந் டன்டின் அவர்களும் சினற் மகாசபை செயலாளர் பேராசிரியர் ஜோர்ஜ் கோஷி அவர்களும் நாகர்கோவிலைச்சேர்ந்த செல்வி அமுதா அவர்களும் வருகை தந்திருந்தனர். ஜூன் 11ம் திகதி கொழும்பு தென்னிந்திய திருச்சபை ஆலயத்திலே பேரருட்திரு வசந் பி. டன்டின் அவர்கள் பிரசங்கம் செய்து நற்கருணைவழிபாட்டை நடத்தினார்.

காலை ஆராதனையைத்தொடர்ந்து நடைபெற்ற பகிரங்க கூட்டத்திற்கு நமது பேராயர் அதிவணக்கத்துக்குரிய கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன் தலைமை தாங்கினார். இந்த பகிரங்க கூட்டத்கில் பேருளதிரு வசந் பி. டன்டின் பேராசிரியர் ஜோர்ஜ் கோஷி வண. கலாநிதி டயஸ்சன் கார் ஆகியோர் சொற்பொழிவு ஆற்றினார்கள் நமது ஆதீனத்தின் சார்பில் இவர்களுக்கு அன்பளிப்புகள் வழங்கப்பட்டன.

வாழும் எழுத்துக்கள்

கிறிஸ்து என் காதலர்

அன்றொருநாள் ஆற்றங்கரை அருகில் சென்றே
ஆரிவர்தாம் என்றுநானும் எட்டிப் பார்க்க,
'என்பின்னால் வா' என்றே யாவர் முன்பும்
எனக்குரியோர் போலாணை ஈந்தார் தோழி!
பின்வாங்கிப் போய்நானும் பேதலித் திருக்க,
பெருமிதமாய் வந்தென்கை பிடித்துக் கொண்டார்
நன்மனத்தர் என்றுகண்டே நாணம் விட்டு
நானாக அவர்பின்னே நடந்தேன் தோழி! (1)

இன்னுமொரு நாளிலவர் எதிரே தோன்றி
'இப்போதே புறப்பட்டு நீ என்பின் வரவே;
பன்னரிதாம் தொலைதூரப் பயணஞ் செல்லப்
பயமின்றி வா' வென்றே பகர்ந்தார் தோழி!
'என்னில்லம் சென்றங்கே எல்லா ரிடமும்
இதைச்சொல்லி விடைபெறவே என்னை விடுக,
என்றவுடன், 'பின்னோக்கி ஏகு வாயேல்
எனக்கமைந்தோள் நீயல்லள்' என்றார் தோழி! (2)

நானவர்பின் செலக்கண்டு நாட்டி லுள்ள
நங்கையர்கள் வெகுவாக நகைத்து நின்றே,
'மானமில்லப் பெண்ணிவளை மணக்கின் றீரே
மதிகெட்ட மனிதரோநீர்! என்ற போதில்
'ஏனிந்த வகையாக ஏசுகின் றீர்?
எவரையான் தேடிவந்தேன் என்றறியீர் நீர்!
ஊனமிலா உத்தமிகள் உண்மை யல்ல;
ஒழுக்கமிலாள் இவளையே' என்று உரைத்தார்
தோழி! (3)

தி. தயானந்தன் பிரான்சிஸ்

செய்திச் சிதறல்

அரியாலை வெற்றி

யாழ்ப்பாண மாவட்ட தாச்சிச் சங்கத்தின் ஆதரவில் இணுவில் சந்தை மைதானத்தில் நடைபெற்ற பெண்களுக்கான தாச்சி இறுதிப் போட்டியில் அரியாலை சரஸ்வதி விளையாட்டுகழகப் பெண்கள் குழுவினர் மிகவும் சிறந்த முறையில் விளையாடி சம்பியனாகியதுடன் சம்பியனுக்கான விருது கேடயத்தையும் பெற்றுக்கொண்டது. போட்டிக்கு யாழ் மாவட்ட தாச்சிச் சங்கத் தலைவர் திரு நா. பேரம்பலம் மத்தியஸ்தம் வகித்தார்

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி கிளைப் பாடசாலை பரந்தன்

கண்டாவளை கல்விக்கோட்டம் தமிழ் மொழிகளைத்திறன் போட்டியில் பிரிவு 1 B யில் பரந்தன் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி கிளை பாடசாலை நான்கு போட்டிகளில் இடங்களைத் தட்டிக்கொண்டது.

செல்வி .த.குலக்கோதை திருக்குறள் மனனப் போட்டி-அபிநயப் பாடல் ஆகிய நிகழ்ச்சிகளில் 1ம் இடத்தைப் பெற்றார். செல்வி ந.சாமினி வாசிப்பில் 1ம் இடம் பெற்றார் செல்வி . இ. சிந்துஜா எழுத்தாக்கத்தில் 1ம் இடத்தைப் பெற்றார்.

முதன் முதலாக கிளைப்பாடசாலை பங்கு பற்றியதும் நான்கு இடங்களைப் பெற்றதும் பெற்றோர் நலன் விரும்பிகளின் பாராட்டைப்பெற்றுள்ளனர்.

பழையமாணவர் சங்க வருடாந்தக்கூட்டம்

யாழ்ப்பாணம் பரி யோவான் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத்தின் 84வது வருடாந்தக் கூட்டம் கல்லூரியின் பிரதான மண்டபத்தில் திரு சே. சோமசுந்தரம் தலைமையில் நடை பெற்றது.

புதிய வருட நிர் வாகிகள் தெரிவில் தலைவராக திரு.கே சோமசுந்தரமும், உப தலைவர்களாக திருவாளர்கள் கனக கேசவன், சி.பத்மநாதன்,கே கணேசலிங்கம், அருட். கி டி ஆனந்தராஜன் ஆசியோர்களும், செயலாளராக திரு.ஏ யே கதிர்காமமும், உப செயலாளராக திரு ரி'நந்தகுமாரும்' 20 நிர் வாக சபை உறுப்பினர்களும் தெரிவுசெய்யப்பட்டார்

மாலை 4 மணியளவில் கல்லூரியின் பிரதான மண்டபத்தில் கல்லூரி அதிபர் திரு. எஸ். தனபாலனும், அவரது பாரியாரும் அளித்த தேநீர் விருந்துபசாரணையில் ஏராளமான பழைய மாணவர்கள் குடும்பங்களும் கலந்துகொண்டனர்.

உங்கள் ஆரோக்கிய வாழ்வுக்கு

இயற்கை அளித்த அருமருந்து சுக்கு. ''சுக்குக்கு மிஞ்சிய மருந்தில்லை சுப்ரமணியருக்கு மிஞ்சிய தெய்வமிலை'' என்பது பழமொழி சுக்கைப் பொடி செய்து உண்டுவர ஜீரணக் கோளாறு, வயிற்று வலி, பாண்டு ரோகம்,சளி இவை நீங்கும்

★ நகச்சுற்று நீங்க கொழுந்து வெற்றிலை பத்து எடுத்து சுண்ணம்பு தடவி வெண்ணை போல அரைத்து நகச்சுற்றில் கட்டி வர சீக்கிரம் குணமாகும்.

★ நீரிழிவிற்கு பேயன்பழம் சிறந்த மருந்து பேயன்பழத் தோடு சிரகத் தூளும் வெந்தயத் தூளும் சிறு குறிஞ்சான் தூளும் நெய்யும் சேர்த்து சாப்பிட நீரிழிவு நோய் நீங்கும்' அத்தோடு முள்ளங்கிச் சாறு காலை மாலையில் ஒரு அவுன்ஸ் வீதம் சாப்பிட்டால் இந்நோய் குணமாகும்

★ பேன் தொல்லையா? நாய்த் துளசியை சிறிதளவு தலையணை மேல் பரப்பி அதன் மேல் தலையை வைத்து படுத்துறங்கினால் பேன்களின் தொல்லை நீங்கும்.

★ மாதுளம் பழத்தில் முத்துக்களைப் பிழிந்து அதனுடன் சிறிதளவு தேன் கலந்து சாப்பிட இருமல், வறட்டு இருமல். தொண்டைக்கட்டு. பசியின்மை, வாய் நாற்றம் புளியேப்பம் முதலியவை நீங்கும்.

★ சிகரெட்டினால் ஏற்படும் உடற்பாதிப்பைத் தவிர்க்க வெள்ளரிப்பிஞ்சு தற்பூசணிப் பழம் அடிக்கடி உண்ண வேண்டும்.

★ தக்காளி மற்றும் எலுமிச்சம் பழச் சாறு இவற்றை சம அளவு கலந்து முகத்தில் தேய்த்து பத்து நிமிடம் மசாஜ் செய்து வென்னீரிலும், குளிர் நீரிலும் மாறி மாறி முகத்தை கழுவ முகம் நல்ல மினுமினுப்பாக இருக்கும்.

புற்று நோய் எயிட்ஸ் தடுப்புச்சங்கம்

வடமாகாணப்புற்று நோய்த்தடுப்புச் சங்கம் தனது பெயரை புற்றுநோய் எயிட்ஸ் தடுப்புச்சங்கம் எனப்பெயர் மாற்றம்செய்துள்ளது. இதன் தலைவராக டாக்டர் இ. தெய்வேந்திரன் தெரிவாகியுள்ளார்

விடுதலைப்புலிகள் செயலகம் மறுப்பு

எதிர்வரும் ஜூலை முதலாம் திகதிக்கு முன்னர் சாத்தான்குடி-ஏறாவூர் பகுதியிலிருந்து முஸ்லீம்கள் வெளியேறிவிட வேண்டும் என விடுதலைப்புலிகள் இயக்கம் கடிதம் மூலம் எச்சரிக்கை விடுத்ததாக மட்டகளப்பு மாவட்ட முஸ்லிம் காங்கிரஸ் எம் பி வெளியிட்ட தகவலை விடுதலைப்புலிகள் இயக்கம் அவ்வாறான தொடு கடிதத்தை அனுப்பவில்லை என திட்டவட்டமாக மறுத்துள்ளது. இச்செய்தியில் எந்தவித உண்மையும் இல்லை எனத் தெளிவாகத் தெரிவித்துள்ளது.

வாழ்க்கையைப் பற்றிய எண்ணங்கள்

★ விலையுயர்ந்த நறுமணத் தைலத்தைவிட நற்புகழே மேல்' பிறந்த நாளை விட இறக்கும் நாளே சிறந்தது.

★ விருந்து நடக்கும் வீட்டிற்குச் செல்வதை விடத் துக்க வீட்டிற்குச் செல்வதே நல்லது: ஏனெனில் அனைவருக்கும் இதுவே முடிவு ,என்பதை உயிருடன் இருப்போர் அங்கே உணர்ந்து கொள்வர்.

★ சிரிப்பை விடத் துயரமே நல்லது. துயரத்தால் முகத்தில் வருத்தம் தோன்றலாம் ஆனால், அது உள்ளத்தைப் பண்படுத்தும்'

★ மூடன் புகழ்துரைப்பதைக் கேட்பதிலும், ஞானி இடித்துரைப்பதைக் கேட்பதே நன்று.

★ ஒன்றின் தொடக்க நன்று, அதன் முடிவே கவனிக்கத் தக்கது. உள்ளத்தில் பெருமை கொள்வதை விடப் பொறுமையோடு இருப்பதே மேல்

★ இக்காலத்தை விட முற்காலம் நற் காலமாயிருந்ததேன்? '' என்று கேட்காதே; இது அறிவுடையோர் கேட்கும் கேள்வியன்று.

★ கடவுள் செயலை சிந்தித்துப் பார். அவர் கோணலாக்கியதை நேராக்க யாரால் இயலும்?

★ குற்றமே செய்யாமல் நல்லதையே செய்யாமல் நல்லதையே செய்யும் நேர்மையானவன் உலகில் இல்லை

''வாழ்க்கை இன்பமாய் இருக்கும்போது மகிழ்ச்சியோடிரு; துன்பம் வரும் போது, அடுத்து என்ன நடக்கும் என்பதை நீ தெரிந்து கொள்ளா வண்ணம் கடவுள் இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் மாறி மாறி வர விடுகிறார் என்பதை நினைவு படுத்திக்கொள்

— (திருவுரையாளர்- 7:1-3, 5, 8, 10, 13, 20, 14)

The Morning Star

Diocesan Office, Vaddukoddai 23. 06. 1995

EDITORIAL

More Fire Power

'More fire power', the King Nebuchadnezzar shouted in furious rage– (Dan 3:19)

The king built a golden image of 90 feet high and 9 feet in breadth. He ordered all the people to bow down and worship the image, as the music is played up. All obeyed except three Jews – Shadrach, Meshack and Abednego.

They not only defied the Royal decree, but also had the audacity to tell the King, "we don't need to answer you". It could be that, they thought that there was no point in going to a negotiating table. The King has already decided on the course of action but was just trying to show others that he was considerate.

Their intransigence, made the King more furious and he shouted 'make the fire seven times hotter'. This he thought would definitely annihilate the defiers of his orders and be a good lesson to others. The fire devoured the Royal guards who bound and threw the three Jews into the furnace. But the three stood inside the fire unhurt. Inside the furnace were not three, but four and the fourth looked like a son of God. The King was forced to acknowledge the greatness of the Lord God.

May be the king was right – some say. For them, to obey higher authority unconditionally is God's edict. Those in authority can kill people, exterminate a race or torture people in prisons, but others will have to sit mum and watch these things passively. If one race is ruled by the other unjustly, that is God's will.

But, as for these three Jews, the law was oppressive, the king was unjust and his decree infringed on their rights- the right to self rule and the right to worship their God in their own land. So they decided to defy the oppressive law and stand up against the King. He was no king over us, so there was no need for us to answer him. ' O king we have no need to answer you in this matter.. Be it known to you, O King that we will not serve your Gods or worship the golden image which you have set up."

The golden image was a symbol of the might of his power. The fear of the height of the image. Strict rules and severe punishments would make people of all races submissive was the theory of Nebuchadnezzar. But this is where he made his mistake The Jews trusted in the power of their God more than that of the King.

Today, nations are found to enact oppressive laws; some races in a country are trying to oppress the others. So many races are trying themselves to be liberated from their oppressors But the governments are trying to show the world that they are revolting against democratically elected governments. They are trying to paint a picture that the freedom fighters are terrorists in order to win sympathy from other countries and get military aid to annihilate freedom fighters.

The economic blockade and military stratergies instead of suppressing the liberation struggle has rekindled the thirst for freedom. So they have ordered for 'more fire power.' They think they can annihilate their supposed enemies by increasing the fire power seven times more. But the 'more fire power' has already started to devour the 'Royal' guards instead of the freedom fighters. This is because the Lord God is on the side of the oppressed. The sad thing is that those in power have not realized this.

We may walk through the fire but we will not be burned They may order for more fire power, but we will not be consumed (Cf Is 43:2) for the Lord God is on our side.

An Appreciation

(Continued from page 2)

I have never known him to get angry or lose his temper. Nothing disturbed him. He took things as they came He and his family were our immediate neighbours in Colombo for about ten years and later joined us in Nigeria to work with me in the same firm. The family continued to be our neighbours again. Rats was well liked and respected by the Nigerian and other Co-workers there. The family had made friends with many families there and were very much liked by them. Rats was very knowledgeable competent and capable engineer. He was a very responsible and conscientious.

After a short break in Sri Lanka he accepted another assignment in Nigeria in a firm of consulting engineers. Although his appointment was in a different State, we met as often as possible and continued our good relationship. we always consulted each other on all matters of importance to the family. Later when we migrated to Australia we were extremely happy when they too migrated Australia and decided to live in Melbourne We met very often. Our children meet them and their children and visit each other. Our children had a very high respect for "Uncle" Ratnarajah and they too were shocked and sad when they heard of the sudden passing away of Rats.

I have never known Rats as being sick except for two minor operations a few years back, in Melbourne. Even a few days before he passed away we dropped in at his house without any warning or notice, to have a chat with him and his wife Chandra. Rats always kept in touch with the professional and other activities back home in Sri Lanka and gave me news whenever we met. Rats was a very fine gentleman and everyone who has known him over the years will, I am sure, endorse this and miss him.

Rats leaves behind an ailing wife Chandra, a daughter Sharmini who is married to Mahen Nalliah, an active and lively grand daughter Rachel and a son Vasikaran. Vasikaran had recently completed a Masters Degree in Engineering. Rats was looking forward to the son continuing the same profession as his and attaining even greater success than him But unfortunately he could not live to see this. I hope Vasikaran will soon achieve his fathers ambitions.

Our family will always miss Ratnarajah. It is hard to find such a sincere and loving friend who is gentle, kind hearted and always concerned about others.

Our deepest sympathies go to his wife Chandra, children Sharmini and Vasikaran, son-in-law Mahen and grand daughter Rachel.

Rats was an old boy of St. John's College, Jaffna. Besides his family he leaves behind a number of relatives and friends in Australia and in other parts of the world.

May his soul rest in perfect peace.

K. A. Rasaratnam

Kobe Earthquake

(Continued from page 1)

We don't often think of President Harry S. Truman, who saw the U. S. through the final days of World War II, with much gratitude for his decision to use the bombs. Yet it was President Truman who fought for and got the Atomic Energy Commission established in the United States, a civilian board of control for the use of nuclear energy. He succeeded in keeing this terribly destructive power out of the hands of the military who might well have used it many times over since World War II as a part of the arsenal at its disposal.

We are seldom required, really, to live up to the courage of our convictions, but in the matter of weapons of mass destruction we absolutely must. In this case, it is we who have created them, not God Himself. And we must, for mankind's sake, master the control of them. The potential horrors are so grotesque that no citizen of the world anywhere can afford a comfortable attitude. We need to feel that each one of us CAN make a difference.

OBITUARY

Major Bala Francis

Major Bala Francis, husband of Rani Balachandra and brother of the late Sheela Aseervatham died of heart attack in Toronto, Canada. Major Bala Francis collapsed while he was coaching cricket to his son in a public ground in Toronto.

Registered as a News Paper at the G P. O. Sri Lanka. News Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at the American Ceylon Mission Press, 182, 1st Cross Street, Jaffna on Friday the 23rd of June 1995 and published by Mr. G. Nadaraja, Diocesan office, Vaddukoddai.